

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/217/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210940
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312210940.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a samosudkyňou JUDr. Annou Hozákovou v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporkyni Monike Jurgovej - ČADCA TOURS, Hviezdoslavova 1950, 022 01 Čadca, IČO: 41587723, zastúpenej opatrovníkom Mestom Čadca, o zaplatenie 981,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 981,30 Eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 83,67 Eur od 18.10.2009 do zaplatenia, s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 61,62 Eur od 18.11.2009 do zaplatenia, s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 59,96 Eur od 18.12.2009 do zaplatenia, s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 59,96 Eur od 18.1.2010 do zaplatenia, s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 716,09 Eur od 18.2.2010 do zaplatenia a hradiť trovy konania vo výške 58,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 141,79 Eur, do troch dní po právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo 17.10.2012 domáhal proti odporkyni vydania platobného rozkazu, ktorým súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 981,30 Eur s príslušenstvom, ktorá suma je pôvodnou pohľadávkou spoločnosti Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, ktorá bola postúpená navrhovateľovi BL Telecom debt, s.r.o., ktorý s pôvodným navrhovateľom uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplätný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy vrátane pohľadávky voči žalovanej, vedený pod referenčným číslom XXXXXXXXXXX.

Zároveň predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6.12.2011.

Žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, zmluvu o pripojení. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 citovaného zákona a žalovanou ako účastníkom v zmysle § 5 ods. 7 citovaného zákona. Žalovaná sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku.

Žalobca si uplatňoval pohľadávku vyfakturovanú faktúrami, ktoré citoval v žalobnom návrhu, a ktoré ako listinné dôkazy predložil do súdneho spisu. Ide o faktúru č. 7707683008 splatnú 17.11.2009 na sumu 61,62 Eur (1.856,36 Sk), faktúru č. 8708699045 splatnú 17.12.2009 na sumu 59,96 Eur (1.806,35 Sk),

faktúru č. 5710738708 splatnú 17.2.2009 na sumu 716,09 Eur (21.572,93 Sk), faktúru č. 709715098 splatnú 17.1.2010 na sumu 59,96 Eur (1.806,35 Sk), faktúru č. 9706669100 splatnú 17.10.2009 na sumu 83,67 Eur (2.520,64 Eur). Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky predstavovala 981,30 Eur a žalovaná po postúpení pohľadávky zo záväzku voči navrhovateľovi nič neuhradila. Teda dlžná suma predstavuje celkom 981,30 Eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaná dostala do omeškania a v zmysle § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka má žalobca nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do zaplatenia záväzku. Špecifikoval podľa splatnosti jednotlivých faktúr výšku úroku z omeškania 9 %, ktorá výška úroku je podľa návrhu navrhovateľa v súlade s platnými právnymi predpismi.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým návrhu navrhovateľa vyhovel, avšak vzhľadom na nedoručenie platobného rozkazu do vlastných rúk odporkyni, súd v zmysle § 173 ods. 2 O.s.p. platobný rozkaz zrušil a zisťoval adresu na doručovanie zásielok odporkyni, avšak podľa ilustrácie obyvateľov s registri obyvateľov sa odporkyňa, ktorá bola právnickou osobou a vlastníčkou spoločnosti ČADCA TOURS na Hviezdoslavovej ulici č. 1950 v čase doručovania táto spoločnosť nevykonávala podnikateľskú činnosť a Monika Jurgová sa na adrese trvalého bydliska Hviezdoslavova 1950 v Čadci nezdržiava. Podľa oznámenia Mestského úradu v Čadci, ako aj Okresného riaditeľstva PZ, obvodné oddelenie PZ v Čadci bolo zistené, že odporkyňa sa zdržiava na neznámom mieste v zahraničí, a preto uznesením zo dňa 18.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.11.2013 odporkyni Monike Jurgovej, naposledy bytom Čadca, Hviezdoslavova 1950 bol ako opatrovník ustanovené Mesto Čadca.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.12.2013, na ktorý termín pojednávania sa ospravedlnil navrhovateľ a jeho právny zástupca a opatrovník odporkyne aj napriek vykázanému doručeniu v súlade s § 115 ods. 2 O.s.p. sa nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a opatrovníka odporkyne. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol právny vzťah zo zmluvy o pripojení v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, z ktorej zmluvy vyplýva, že odporkyňa uzatvárala uvedenú zmluvu o pripojení ako podnikateľský subjekt s prideleným identifikačným číslom.

Podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. - zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Počas zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, vystavil navrhovateľ za poskytnuté služby odporkyni faktúry, ktoré sú špecifikované v žalobnom návrhu a kópie týchto faktúr ako listinné dôkazy predložil navrhovateľ spolu s návrhom. Sú to faktúra za obdobie od 1.12.2009 do 31.12.2009 na sumu 59,96 Eur, ktorá je splatná 17.1.2010, faktúra za obdobie od 1.1.2010 do 31.1.2010 na sumu 716,09 Eur splatnú 17.2.2010, za obdobie od 1.10.2009 do 31.10.2009 na sumu 61,62 Eur splatnú 17.11.2009, za obdobie od 1.11.2009 do 30.11.2009 na sumu 59,96 Eur splatnú 17.12.2009, faktúra za obdobie od 1.9.2009 do 30.9.2009 na sumu 83,67 Eur splatnú 17.10.2009, ďalej predložil zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú medzi Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a navrhovateľom BL Telecom debt, s.r.o. ako postupníkom zo dňa 6.12.2011, keď v prílohe postúpených pohľadávok sa nachádza pod číslom 1165647201 odporkyňa s pohľadávkou navrhovateľa vo výške 981,30 Eur. Navrhovateľ súčasne s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní sa vo veci samej vyjadril, keď zaujal právny názor k zmluvnej pokute s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013 sp. zn. 9Co/31/2012, v ktorom súd vyslovil, že sa nestotožňuje s právnym názorom uvedeným v inom rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.4.2012 sp. zn. 16Co/33/2012 na prípustnosť dojednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu a legitimitu uplatneného práva žalobcu na jej zaplatenie, a to na základe výkladu ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Občianskeho zákonníka poskytnutého v predmetnom rozsudku Krajského súdu v Prešove, ktorý zaujal právny názor, že zo žiadnych ustanovení Občianskeho zákonníka, ale ani z ustanovení zákona

o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. , či zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv nie je možné vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Jedinou podmienkou platnosti je primeranosť tejto sankcie v porovnaní so závažnosťou nesplnenia záväzku spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V súdenom prípade žalovaná neuzatvárala zmluvu o pripojení s právnym predchodcom navrhovateľa ako fyzická osoba, ale ako právnická osoba, ktorá konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Teda v zmysle ochrany spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nevzťahuje sa právna ochrana na žalovanú v takom rozsahu ako u spotrebiteľských subjektov, ktoré uzatvárajú zmluvy ako fyzické osoby. To znamená, že súd v tomto konaní nemôže dojednanie o zmluvnej pokute v uzavretej zmluve právneho predchodcu žalobcu so žalovanou kvalifikovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a v súdenom prípade zmluvná pokuta a dojednanie o zmluvnej pokute, pretože žalobca takýmto ujednaním chránil sa pred zneužitím kúpy koncového zariadenia za akciovú cenu zo strany zákazníka, ktorým bola právnická osoba vykonávajúca činnosť ako činnosť podnikateľskú. V prípade, že má zmluvná pokuta plniť zabezpečovaciu funkciu, súd považoval ujednanie v zmluve medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako zabezpečovací prostriedok spočívajúci v tom, že hrozbou majetkovej ujmy je žalovaná ako dlžník pod sankciou, aby včas a riadne plnila svoje zmluvné povinnosti, pričom táto hrozba musí byť dostatočne kvantifikovaná na to, aby splnila svoj účel. Teda v súdenom prípade súd primeranosť zmluvnej pokuty posudzoval v zmysle § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a považoval zmluvnú pokutu dojednanú právnym predchodcom žalobcu a žalovanou za primeranú a vymáhanú dôvodne. Pokiaľ vo svojom vyjadrení právny zástupca žalobcu alternatívne uvádza možnosť vymáhania zmluvnej pokuty ako určitej formy náhrady škody, súd sa s takýmto právnym názorom nestotožňuje, pretože zmluvná pokuta v zmluvnom vzťahu plní inú funkciu ako náhrada škody, ktorá musí spĺňať atribúty, ktoré sú uvedené v ustanoveniach zákona a pokiaľ takýto právny vzťah nie je upravený v Obchodnom zákonníku, vychádzať z ustanovení § 420 a nasl. Obchodného zákonníka. Súd však v tomto prípade hodnotil zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou za zmluvu, ktorá nepožíva ochranu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tak ako vyplýva z vyššie špecifikovaného stanoviska, považoval zmluvnú pokutu za primeranú a návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel.

Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného záväzku, keď z jednotlivých faktúr vyplýva splatnosť jednotlivých pohľadávok a po splatnosti každej v žalobnom návrhu špecifikovanej a listinnými dôkazmi preukázanej faktúry sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojho záväzku, preto si uplatňuje žalobca úrok z omeškania špecifikovaný podľa splatnosti uvedených faktúr, keď nasledujúci deň po splatnosti je žalovaná v omeškani s plnením svojho záväzku. Výšku úroku z omeškania žalobca uplatňoval v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 vládneho nariadenia 87/1995 Z.z. a žalobcom uplatňovaná výška úroku z omeškania je v súlade s citovanými právnymi predpismi, preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť úrok z omeškania tak ako je špecifikovaný vo výrokovvej časti rozsudku.

Rozhodnutie o trovách konania je v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnému žalobcovi súd priznal právo na náhradu trov konania, ktoré predstavuje zaplatený súdny poplatok splatný s návrhom vo výške 58,50 Eur a trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd vo veci samej, 1 úkon právnej pomoci je z hodnoty predmetu sporu po 51,45 Eur, 2-krát režijný paušál po 7,63 Eur v roku 2012 a vzhľadom na

to, že právny zástupca navrhovateľa je platcom dane z pridanej hodnoty, ktorú skutočnosť preukázal osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, 20 % daň z pridanej hodnoty z odmeny za úkony právnej služby a režijný paušál celom tvorí sumu 141,79 Eur, ktoré trovy súd zaviazal žalovanú zaplatiť na účet navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier),

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.